Не вино, не сон і не отруту…
В темній чаші — спокій і вода.
Ти не славив затінки і скруту,
Подивився: проходить череда.

Жовтий промін сяє на оборі,
Півником червоним — у вікні.
Руки загорілі і нескорі
Подали напитися мені.

Я напився і сказав: спасибі!
За селом яри і далечінь,
І вітряк вклонився чорній скибі,
Тій роботі впертих поколінь.

Срібні верби, не згадайте лихом
Злидарів і мрійників-невдах.
Курявою і гудінням тихим
Стелиться повечорілий шлях.